

สรุปผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลของการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวพิจารณาความเป็นจริงต่อการกำกับตนเองในการเรียนของนักศึกษาพยาบาล

สมมติฐานการวิจัย

1. หลังการทดลอง นักศึกษาพยาบาลที่เข้าร่วมกลุ่มการปรึกษาเชิงจิตวิทยาตามแนวพิจารณาความเป็นจริง จะมีคะแนนการกำกับตนเองในการเรียนสูงกว่านักศึกษาพยาบาลที่ไม่ได้เข้าร่วมกลุ่มการปรึกษาเชิงจิตวิทยาตามแนวพิจารณาความเป็นจริง

2. หลังการทดลอง นักศึกษาพยาบาลที่เข้าร่วมกลุ่มการปรึกษาเชิงจิตวิทยาตามแนวพิจารณาความเป็นจริง จะมีคะแนนการกำกับตนเองในการเรียนสูงกว่าก่อนเข้าร่วมกลุ่มการปรึกษาเชิงจิตวิทยาตามแนวพิจารณาความเป็นจริง

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาพยาบาลปี 1 วิทยาลัยพยาบาลกองทัพเรือ ปีการศึกษา 2542 ที่มีคะแนนจากแบบวัดการกำกับตนเองในการเรียนต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 และสมัครเข้าร่วมโครงการจำนวน 16 คน สุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 8 คน และกลุ่มควบคุม 8 คน

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยใช้รูปแบบการทดลองแบบทดสอบก่อนและหลังการทดลอง โดยมีกลุ่มควบคุม (Randomized Pretest-Posttest Control Group Design)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบวัดการกำกับตนเองในการเรียน ที่ผู้วิจัยพัฒนามา จากแบบสัมภาษณ์การกำกับตนเองในการเรียนอย่างมีโครงสร้าง(Self-Regulated Learning Interview Schedule) หรือ SRLIS ของซิมเมอร์แมนและมาร์ทีเนส-พอนส์ (Zimmerman and Martinez-Pons, 1988) กรอบแนวคิดเรื่องการกำกับตนเองในการเรียนของพินทริคและดี-กรูธ (Pintrich and De-Groot, 1990) และจาก แบบวัดการกำกับตนเองในการเรียนของ วัฒนา เตชะโกมล (2541)

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองทั้งหมด 3 สัปดาห์ติดต่อกัน สัปดาห์ละ 2-3 ครั้ง ครั้งละ ประมาณ 2.30 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 8 ครั้ง เป็นเวลาที่ใช้ทั้งหมดประมาณ 20 ชั่วโมง

สถานที่ที่ใช้ในการวิจัย

ห้องให้คำปรึกษา ชั้น 3 ในอาคารเรียนของวิทยาลัยพยาบาลกองทัพเรือ ซึ่งได้รับอนุญาต ให้จัดเป็นห้องให้คำปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม เป็นห้องที่เก็บเสียง ไม่มีผู้ใดรบกวน

ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นตอนเตรียมการทดลอง

1.1 ผู้วิจัยติดต่อขอความร่วมมือจากผู้อำนวยการวิทยาลัยพยาบาลกองทัพเรือ ในการอำนวยความสะดวกและสนับสนุนให้นักศึกษาพยาบาลปี 1 เข้าร่วมการวิจัย

1.2 ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากนักศึกษาพยาบาลปี 1 ทั้งหมด 39 คน ตอบแบบวัดการกำกับตนเองในการเรียนที่ผู้วิจัยพัฒนาแล้ว เพื่อคัดเลือกนักศึกษาพยาบาลที่มีคะแนนจากแบบวัดการกำกับตนเองในการเรียนต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ได้นักศึกษาที่มีคุณสมบัติดังกล่าว จำนวน 17 คน แล้วผู้วิจัยได้ประชุมชี้แจงกฎเกณฑ์ในการเข้าร่วมโครงการกับนักเรียนทั้ง 17 คน เพื่อสำรวจความพร้อมในการเข้าร่วมโครงการวิจัยอีกครั้ง ซึ่งพบว่ามึนักศึกษาที่เป็นนักกีฬา 1 คน ไม่

สามารถเข้าร่วมการวิจัยครั้งนี้ได้ จึงได้อาสาสมัครที่สามารถเข้าร่วมกลุ่มได้ทุกครั้ง จำนวน 16 คน เมื่อได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 16 คน ผู้วิจัยจึงได้สุ่มกลุ่มตัวอย่างออกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 8 คน

1.3 สันทนาเป็นรายบุคคลกับกลุ่มทดลองทั้ง 8 คน เพื่อสัมภาษณ์และทำความเข้าใจในการเข้าร่วมการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวพิจารณาความเป็นจริง ลักษณะของวิธีการที่ใช้ในการกำกับตนเองในการเรียน รวมทั้งความต้องการและเป้าหมายของการเข้าร่วมของกลุ่มทดลอง

2. ขั้นตอนการทดลอง

2.1 กลุ่มตัวอย่างที่เป็นกลุ่มทดลอง เข้าร่วมโปรแกรมการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวพิจารณาความเป็นจริงทั้งสิ้น 8 ครั้ง ในระยะเวลา 3 สัปดาห์ติดต่อกัน สัปดาห์ละ 2-3 ครั้ง ครั้งละ 2.30 ชั่วโมง รวมระยะเวลาประมาณ 20 ชั่วโมง โดยจะต้องเข้าร่วมโปรแกรมการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวพิจารณาความเป็นจริงทุกครั้ง โดยมีผู้วิจัยเป็นผู้นำกลุ่ม

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่เป็นกลุ่มควบคุมจะไม่ได้เข้าร่วมโปรแกรมการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวพิจารณาความเป็นจริง ผู้วิจัยจะจัดกลุ่มการปรึกษาเชิงจิตวิทยาตามแนวพิจารณาความเป็นจริงให้ เมื่อผลการวิจัยนี้พบว่า การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวพิจารณาความเป็นจริงสามารถพัฒนาการกำกับตนเองในการเรียนได้จริง

2.3 การเข้าร่วมการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวพิจารณาความเป็นจริง ผู้วิจัยทำหน้าที่เป็นผู้นำกลุ่ม โดยมีบทบาทในการใช้อำนวยให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีในกลุ่ม กำหนดทิศทางของกลุ่ม รวมทั้งใช้อำนวยให้สมาชิกได้เรียนรู้วิธีการเรียนที่เหมาะสมในการจัดการกับปัญหาการเรียนของตนเอง และมีการใช้เทปบันทึกเสียงตลอดระยะเวลาการเข้ากลุ่มการปรึกษาเชิงจิตวิทยา

2.4 สรุปการประชุมกลุ่มในวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2543

3. ระยะเวลาหลังการทดลอง

เมื่อสิ้นสุดการทดลองแล้ว ผู้วิจัยให้นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม ตอบแบบวัดการกำกับตนเองในการเรียนอีกครั้ง เป็นการทดสอบหลังการทดลอง (Posttest) โดยให้ทั้งสองกลุ่มตอบแบบวัดการกำกับตนเองในการเรียนพร้อมกันที่ห้องให้คำปรึกษา ในวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2543

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล กระทำโดยการเลือกใช้วิธีการทางสถิติ ดังนี้ คือ

1. ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบวัดการกำกับตนเองในการเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมที่วัดทั้งก่อนการทดลองและหลังการทดลอง โดยการทดสอบค่าที่แบบกลุ่มอิสระ (t-independent test)

2. ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบวัดการกำกับตนเองในการเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมที่วัดทั้งก่อนการทดลองและหลังการทดลอง โดยการทดสอบค่าที่แบบกลุ่มไม่อิสระ (t-dependent test)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัย พบว่า

1. หลังการทดลอง นักศึกษาพยาบาลที่เข้าร่วมการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวพิจารณาความเป็นจริง มีคะแนนการกำกับตนเองในการเรียนสูงกว่านักศึกษาพยาบาลที่ไม่ได้เข้าร่วมการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มและสูงกว่าก่อนเข้ากลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. หลังการทดลอง นักศึกษาพยาบาลที่เข้าร่วมการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวพิจารณาความเป็นจริง มีคะแนนการกำกับตนเองในการเรียนโดยกลวิธีที่ใช้ทางปัญญาด้านการประเมินตนเอง การจัดการและการปรับเปลี่ยน การตั้งเป้าหมายและการวางแผน การจัดสภาพแวดล้อม การคำนึงถึงผลที่ตามมาจากการกระทำของตนเอง การท้อแท้และจดจำ การขอความช่วยเหลือทางสังคม การทบทวนจากบันทึกต่างๆ และการเชื่อมโยง สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. หลังการทดลอง นักศึกษาพยาบาลที่เข้าร่วมการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวพิจารณาความเป็นจริง มีคะแนนการกำกับตนเองในการเรียนโดยการกำกับตนเองด้านเมตาคอคนิชั่นสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

1. จากการวิจัยครั้งนี้พบว่า การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวพิจารณาความเป็นจริงมีผลต่อการเพิ่มการกำกับตนเองในการเรียนของนักศึกษาพยาบาลได้จริง จึงควรมีการศึกษาเพื่อติดตามผลว่านักศึกษายังคงใช้วิธีการกำกับตนเองในการเรียนที่มีประสิทธิภาพอยู่หรือมีการเปลี่ยนแปลงไปหรือไม่ อย่างไร หลังยุติการปรึกษาแล้ว 1 เดือนหรือ 2 เดือน เพื่อประเมินการกำกับตนเองในการเรียนของนักศึกษาพยาบาลอีกครั้ง พร้อมทั้งนำผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(GPA)ปลายภาคการศึกษามาร่วมประเมินด้วย

2. ควรมีการศึกษาวิจัย เพื่อพัฒนาการกำกับตนเองในการเรียนให้กับนักเรียน นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำและผู้ที่มีความสนใจในการพัฒนาวิธีการเรียนของตนเอง เพื่อเป็นแนวทางในการจัดโครงการระยะยาวในการพัฒนาการกำกับตนเองในการเรียนของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3. ควรมีการศึกษาวิจัย เพื่อพัฒนารูปแบบของการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มหรือจัดโปรแกรมการแนะแนวแบบกลุ่มตามแนวพิจารณาความเป็นจริง หรือจัดโปรแกรมการเรียนการสอนในสถาบันการศึกษาตามแนวพิจารณาความเป็นจริง เพื่อพัฒนาผู้ที่มีเอกลักษณ์แห่งความล้มเหลว หรือแก้ปัญหาพฤติกรรมด้านอื่นๆ ของนักศึกษาพยาบาล นักเรียน และนิสิตนักศึกษาอื่นๆ ต่อไป

4. จากผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวพิจารณาความเป็นจริงยังไม่สามารถพัฒนาการกำกับตนเองในการเรียนด้านการค้นหาข้อมูลได้ จึงควรเสนอแนะให้อาจารย์แนะแนวหรืออาจารย์ที่ปรึกษาของแต่ละชั้นปีจัดโปรแกรมการแนะแนวเป็นกลุ่มตามแนวคิดนี้ หรือจัดการเรียนการสอนที่เน้นการศึกษาค้นคว้า เพื่อให้นักศึกษาได้มีการค้นหาข้อมูลมากขึ้น รวมทั้งพัฒนาการกำกับตนเองในการเรียนในด้านอื่นๆ ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น